WIKIVORT
הוורטיס שלנו לכולנו

פרשת חיי שרה

חשיבותה של שדה עפרון (כג ,א-כ)

הפרשה מספרת (פרק כג פסוקים א-כ), על אברהם שקנה אחוזת קבר מעפרון ע"מ לקבור את שרה.

וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ: וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי-חֵת לֵאמֹר: גֵּר-וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת-קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנָי: וַיַּעֲנוּ בְּנֵי-חֵת אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ שְׁמָעֵנוּ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת-מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת-קִבְרוֹ לֹא-יִכְלֶה מִמְּךָ מִקְבֹּר מֵתֶךָ: וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם-הָאָרֶץ לִבְנֵי-חֵת: וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת-מֵתִי מִלְּפָנַי שְׁמָעוּנִי וּפִגְעוּ-לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן-צֹחַר: וְיִתֶּן-לִי אֶת-מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת-קָבֶר: וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי-חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת-אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְּנֵי-חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר-עִירוֹ לֵאמֹר: לֹא-אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי-עַמִּי נְתַתִּיהָ לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ: וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם-הָאָרֶץ: וַיְדַבֵּר אֶל-עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם-הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם-אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת-מֵתִי שָׁמָּה: וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל-כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה-הִוא וְאֶת-מֵתְךָ קְבֹר: וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל-עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְּנֵי-חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר: וַיָּקָם שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ וְכָל-הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל-גְּבֻלוֹ סָבִיב: לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְּנֵי-חֵת בְּכֹל בָּאֵי שַׁעַר-עִירוֹ: וְאַחֲרֵי-כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל-מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל-פְּנֵי מַמְרֵא הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת-קָבֶר מֵאֵת בְּנֵי-חֵת:

ויש להקשות מספר קושיות על כך:

א. מה כה מיוחד בסיפור הקניה שהתורה כה מרחיבה בו?

ב. מהו המשא ומתן עם עפרון שבתחילה מציע לאברהם ליטול את הקרקע בחינם וכשאברהם מציע לשלם, מבקש ממנו עפרון מחיר גבוה במיוחד?

ג. מה הקשר של בני חת להסיפור שבתחילה אברהם ניגש אליהם לפני שניגש לעפרון, ולאחר גמר הקניה התורה מספרת וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת-קָבֶר מֵאֵת בְּנֵי-חֵת, ומדוע מאת בני חת הרי היה צריך להיות כתוב מאת עפרון החיתי?

ויש ליישב, שהרי אם נתבונן, נבחין כי לאברהם, על אף שהיה לו עושר רב, נחלה לא היתה לו. כמו שרואים בהמשך הפסוקים (פרק כד פסוקים ג,ד) כאשר שולח את אלעזר עבדו למצוא אשה לבנו, יצחק, אומר אברהם לאלעזר, וְאַשְׁבִּיעֲךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: כִּי אֶל-אַרְצִי וְאֶל-מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי לְיִצְחָק:, כלומר כנען מבחינת אברהם היתה רק מקום שישב שם ולא ארצו ואילו חרן היא ארצו ומולדתו. וכמו"כ ניכר היטב לאחמ"כ כאשר מספר אליעזר למשפחת רבקה על אדונו אברהם (פרק כד פסוק לה), אומר אלעזר, וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת-אֲדֹנִי מְאֹד וַיִּגְדָּל וַיִּתֶּן-לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וַעֲבָדִם וּשְׁפָחֹת וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים: , ואילו קרקעות אינו מזכיר,.ע"כ נראה שלאברהם לא היתה קרקע. וכמו"כ ניתן לראות שאברהם גר בנגב במקום צחיח ולא גר בערים או בכפרים עם אנשים אחרים.

WIKIVORT
הוולטיס שלנו לכולנו

בס"ד

פרשת חיי שרה

ע"כ נראה לומר, שמבחינת אנשי חת, אברהם היה זר שבא לארצם עם הבטחה מאלוקים לרשת את אדמתם, נקל לשער כמה לא אהבו את שהותו במקום, ולכן לא היתה לו קרקע משום שלא ניתן לו, כי אם היתה ניתנת לו קרקע הרי שהיה לו דריסת רגל אמיתית באדמה שלהם, ולכן כאשר בא לקנות חלקה מעפרון, לא הספיק לקבל רשות רק מעפרון אלא צריך היה שכל בני חת יסכימו. וכאשר מבקש מעפרון, לא יכל עפרון להגיד לו לא מפאת כבודו של אברהם, אלא אמר לו אני אתן לך במתנה, כלומר אם אתה כבר לוקח את הקרקע לפחות שיהיה במתנה, שאז לא יהיה לאברהם אחיזה אמיתית בקרקע משום שתמיד יאמרו, קרקע זו ניתנה לו במתנה ע"י עפרון. וכשאברהם מתעקש לשלם, אומר לו עפרון, שלם לי סכום גבוה ובמטבעות מסויימים מאד שקשים להשגה, במחשבה שכך יוכל למנעו מלקנות את הקרקע, וכאשר אין אברהם פורש אף בשלב הזה, לבני חת אין ברירה ומאשרים לעפרון למכור לו. וזו הסיבה שהתורה מסיימת, וַיָּקֻם הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת-קֶבֶר מֵאֵת בְּנֵי-חֵת, משום שהחלטה היתה נתונה ביד בני העם ולא ביד עפרון, שהרי זו החלטה מדינית ולא החלטה של יחיד.

ועוד דיוק נפלא יש לדבר, שהרי אברהם אומר (פסוק ד), תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת-קֶבֶר, והם עונים לו (פסוק ו) אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת-קִבְרוֹ לֹא-יִכְלֶה מִמְּךָ. וכן אומר להם (פסוק ט) בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת-קָבֶר. ועפרון עונה (פסוק יא) הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ. כלומר, אברהם מבקש אחוזה כל העת שזה מלשון מאחז, כלומר, משהו שיהיה ברור ממנו שהוא בעל הבית ויש לו אחיזה בקרקע, אך הם מוכנים לתת לו רק קבר לקבור ותו לא. (ועיין עוד בפרשת ויחי מה שאכתוב שם).

www.WikiVort.co.il